

Bilag 3.Et Mindretal (*Chr. R. Christensen*)

er parat til at medvirke til en Udstykningslovgivning med det Maal for Øje at skabe Muligheder for Landboudommen for at faa eget Hjem og egen Bedrift indenfor Landbruget.

Mindretallet anser dette for meget betydningsfuldt, fordi man herigennem bidrager til en Befolkningsfordeling, hvorefter Landbruget ikke fortsat affolkes til Skade for saavel dets samfundsmæssige Indflydelse og Betydning, som for Mulighederne for at skaffe den nødvendige Arbejdskraft til Landbrugsarbejdets Udførelse og Eksportproduktionens Opretholdelse. Man anser ogsaa Oprettelsen af sunde selvstændige Landbohjem for et værdifuldt Aktiv for Nationen.

Betingelsen for, at man kan bidrage til Oprettelsen af nye Brug er dog, at disse bliver saadan, at deres Indehavere faar ordentlige Eksistensmuligheder, og at Brugene faar en saadan Størelse, at de ikke senere vil kunne betegnes som „indeklemte“. De i Kommissionen forelagte Forslag har taget saa vidtgaende Hensyn til Det konservative Folkepartis gentagne Krav herom, at man med enkelte Forbehold finder Medvirkning til Forslagene fuldt forsvarlig.

I den øjeblikkelige Situation er Spørgsmaalet om Udstykning mere et Bygge- og Etableringsspørgsmaal end et Jordspørgsmaal, idet man i indeværende Aar end ikke har Muligheder for at faa bygget hverken paa alle de Brug, der oprettedes i Fjor, eller paa dem, der agtes oprettet i Aar. Og Omkostningerne saavel i Byggeri som Etablering er steget til Højder, der skaber store Vanskeligheder for Udstykningen.

Og som man i Øjeblikket har mere end Jord nok til de eksisterende Byggemuligheder, kan man forvente en saa betydelig Tilgang af Jord, at der i de nærmeste Aar vil være tilstrækkeligt til selv meget betydelig Udstykning. Staten raader over ikke ubetydelige Arealer, der enten er eller i Løbet af faa Aar kan blive udstykningsmodne, og disse maa naturligvis først anvendes. Ved Indskrænkning af Flyvepladserne vil der fremkomme en Del Jord, som tidligere Ejere ikke ønsker at overtage, og ved Beslaglæggelse af Udlandinges og Landssvigeres Jord vil andre Arealer blive stillet til Raadighed. Arealer, der under Krigstidens ekstraordinære Forhold blev opkøbt af Ikke-Landmænd, vil atter blive udbudt. Mangelen paa Arbejdskraft og Landbrugets forringede Økonomi vil utvivlsomt bringe en meget betydelig Jordmængde i Handelen, og Staten vil som den kontante Køber ikke alene have Muligheder for at erhverve den, men ogsaa for at erhverve den til en forholdsvis lav Pris. Den Situation, som man kendte for 10—15 Aar siden, hvor man havde mere end Jord nok til Raadighed for Udstykningen, kan derfor meget vel tænkes at komme igen.

Med Hensyn til Tillægsjord til for smaa Brug, finder man det rimeligt at medvirke til, at denne gives, hvor naturlige Forhold taler derfor, men Mindretallet ønsker at opretholde en Ejendomsfordeling, der spænder over de større Gaarde, for hvem Kornavlén er det betydningsfuldeste, over de mellemstore — Bøndergaardene og de store Husmandsbrug — der hovedsagelig er baseret paa den forædlede Husdyrproduktion, og ned til de helt smaa Brug, der navnlig egner sig for Produktion af Havesager. De Husmænd, der har de smaa Ejendomme, men som ikke har særlige Anlæg for den Driftsform, der egner sig for de smaa Brug, bør have Mulighed for at komme ind paa nyoprettede